

„אנא כורדי!“

נשיקה אחת

קברה את

מאבק הכורדים

מיליוני צופי הטלוויזיה בעולם ובישרא... אל ראו את המחזה. בכינוס ראשי מדינות הנפט באלג'יר קמו השאה האיראני וסגן ראש-הממשלה הציראקי, ניגשו זה אל זה ונשקו איש את לחי רעהו.

בנשיקה זו הוחזר השלום בין שתי מדינות-הנפט המוסלמיות השכנות. ובחיי בוק זה נמחץ העם הנתון בין השתיים: העם הכורדי.

הכורדים, שהם קרובי-גזע לעם האיראני, ניי חיים בארץ המחולקת בין עיראק, אירן או ותורכיה. כאשר הכריזו הכורדים על עיראקיים על מלחמת-שיחור, כדי לי הבטיח לעצמם אוטונומיה (אך לא מדינה עצמאית), זכו בתמיכה כימטריגולויה מצד האיראנים, שראו בכך מכשיר לפגוע בי עיראק העוינת.

עכשו הגיע השאה למסקנה שכדאי לו יותר להסתדר עם עיראק, כן-לילה נפטר קה התמיכה האיראנית בכורדים, והצבא הר עיראקי טח בתחפת-מחץ, ולמלחמת-השיחור הכורדית צפויה כלייה.

בגירת יריד, היה בפרשה זו לקח חשוב לכל אדם, ובמיוחד לכל אדם ישראלי. כוח לוחם, התלוי כולו בגורם זה, עלול ליפול בכל רגע קורבן לתחפוכות פוליטיות. הייד הטוב ביותר עלול — כאשר משתנים האינטרסים שלו — לבי גור בבני-חסונו.

התלות הישראלית בגורם בינלאומי אחד ויחיד נראית, לאור פרשה זו, כסיכון חמור. רבים בישראל בטוחים בסיוע תאי מריקאי הניצחי עד-כדי-כך, שגדמה להם כי אין כל צורך להגיע לשלום עם העולם הערבי, מתגם שמחיר השלום הוא יקר. גורל הכורדים יכול לשמש גם לישראלים אלה מוזן למחשבה.

כלכלה

השחקן אחר

פסטיבל בן-שחר

החגיגה חיתה

פזניות, למחרת היום

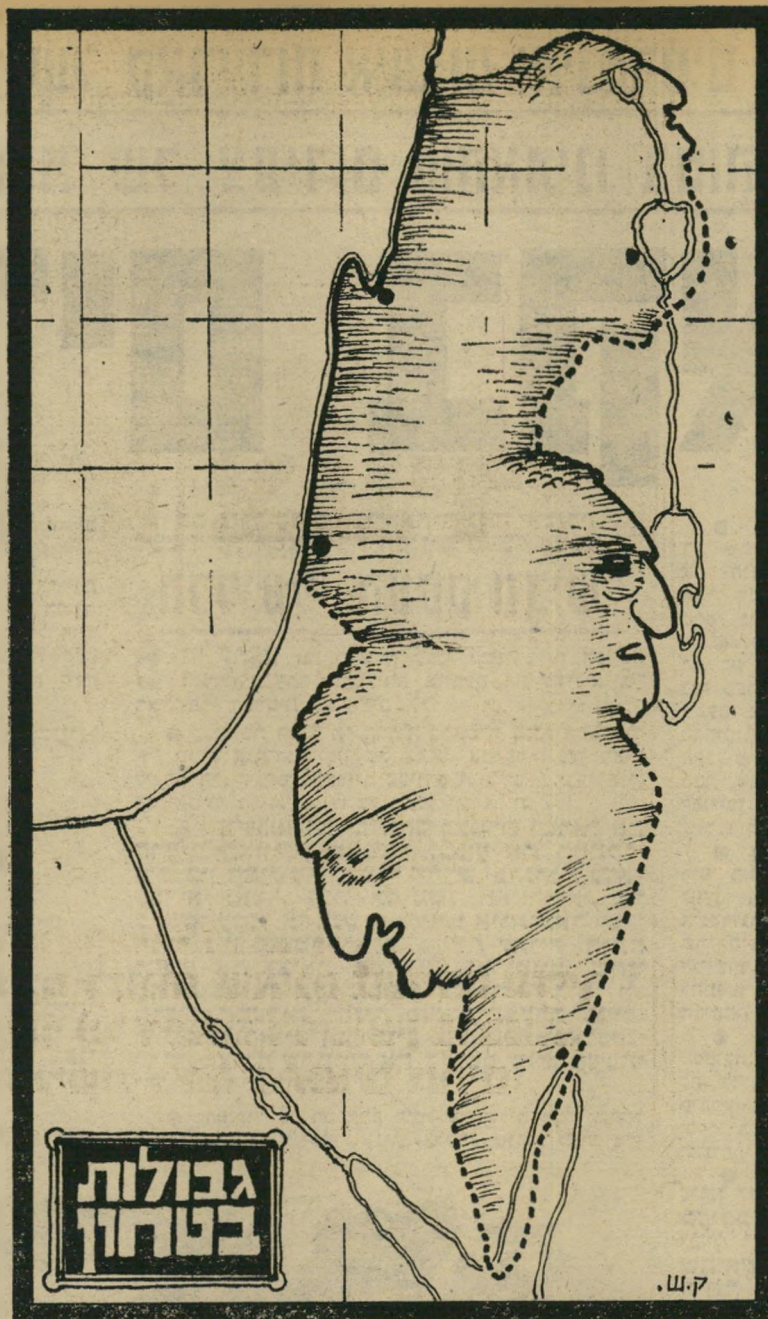
התעוררו הסמיכות

במשך כמה ימים נערך בישראל פסטיבל משכר, הדו"ח של ועדת חיים בן-שחר, שהציע רפורמה כללית במס-ההכנסה, גרם להתלהבות מאוחדת. נדמה היה לרבים שהנה, סוף-סוף, במכח אחת, יבואו כל מחלות המשק לידי ריפוי. כל שכיר בישראל יזכה בפרס של חוססת-הכנסה, ואיש לא יינזק.

אבל כמו אחרי כל חגיגה, מתעורר הר-חוגג למחרת בבוקר לשחלגשה לא-נוחה מעיקה על קיבתו. כך קרה גם הפעם. פחות — או יותר? — ככל שבחנה הר-סקרנים השונים של הכלכלה את הדו"ח, כן נראה שהוא מעורר שאילות רבות יותר, אם כולם ישלמו פחות מיסים, מניין יבוא הכסף לתקציב?

אין כל סימן לכך שהממשלה תקטין את התקציב שלה, התופח בהתמדה. רק אדם תמים יאמין כי בעיקבות דו"ח של פרופסור, ישלמו השכבות המיוחסות לי-מס-ההכנסה את המיליארדים של היו פטורות מתשלום. במשק, כמו בפוליטיקה, קובעים יחסיות-החזות, לא חזות-העצמן שיחזור מס, ביגלל כוח-ההלחץ של הן בחוגי הצמרת, לא ישתנו ביגלל דו"ח בן-שחר.

הרעיון של חיסול העוותים, ותשלום משכורת לוויה מעל לשיעור, קטם מאוד. אולם רבים מן המוקסמים עלולים להתיחרט על כך בעוד כמה חודשים, אם יתיכרר להם כי בסופו של דבר ישלמו לא פחות מיסים מאשר קודם-לכן, ואולי אפילו יותר. כי הפרק הנוגע לשכירים הוא היחיד שיש לו סימן להחצעה.

גבולות בטחון

כזה אתר זה קמו הנואמים בישיבת הי-ועד הפועל של ההסתדרות, תקפו את מדיניות הממשלה, מפעם-לפעם פרצו סערת-רוח, אך אנשי הטלוויזיה הביטו בהן באדישות. הם צילמו בראשית הישיבה את המזכ"ל, ירוחם משל, ואת דובר הי-ליכוד, הח"כ הבית-שאני דויד לוי. לאחר מכן כיבו את אורות-הצילום, נחו במשך שעה וחצי, כאילו הם ממתנינים למשהו, ואז, לפתע, זינקו מקומם. משל מסר את רשות-הדיבור ליאיר צבן, ראש מק"י ודובר סיעת מוקד.

עוד לפני שאמר צבן את המילה הראשונה, גדלקו האורות בארבע פינות הי-אולם, וצלם-הטלוויזיה צילם באופן קדתי תני, הוא הנציח את כל נאומי של איש מק"י, כשסיים צבן את דבריו, פירק הי-צוות את המצלמה, המנורות ושאר מכי-שיריו, הסתלק מן הישיבה מבלי להמתין להמשך ולהצבעות.

פיוצין ופרם. לאיש מן הנוכחים ב-ישיבה לא היה ספק כי הצוות פעל על-פי הוראה מגבתה. הם תמהו מה גרם לכך, כי צבן לא השמיע שום סנסציה, חזר בי-דבריו על תקו הכללי של הנואמים הי-אחרים.

אולם לא היה זה הדבר המורר היחיד שקרה באותה ישיבה, והקשור בפעולת סיעת מוקד. סיעה זו היא כיום, נציגות של מק"י, כי המרכיב השני של סיעת מוקד — תנועת תכלת-אדום — חדל מלקחת חלק בדיוני הוועד-הפועל מזה כמה חוד-שים, כאשר נציגה, איש גן-שמואל רן כהן, הצטרף וזמנית לצבא-הקבע ופרש מ-פעילות פוליטית.

לפני הישיבה, נעשה ניסיון להגיש הר-צעת-החלטה שותפת של כל הסיעות הי-קטנות, בגנות מדיניות הממשלה. הצעת-ההחלטה נוסחה וכתה בהסכמה כללית — אך אנשי מק"י הודיעו שלא יצטרפו אליה. כתוצאה מכך התפרקה החבילה, וכל סיעה קטנה הגישה הצעה משלה. כל ההצעות התנגדו בחריפות למדיניות הכלכלית הי-חדשה של הממשלה.

אולם בתום הישיבה התרחשה אפתעה. נסתבר כי הסיעה היחידה שלא הגישה שום הצעת-החלטה משלה חיתה סיעת מוקד. היא הסתפקה בהגשת סעיף על תור-ספת-היוקר, אך הסירה גם אותה, על-פי בקשתו של ירוחם משל, שסען — בצדק — כי עניין זה אינו עומד כלל על סדרי-היום.

כאלו כדי למסור פרס למוקד על אי-הצטרפותה להחלטת-הגינוי, שידרה חטלי-וויה באותו ערב כתבה על הישיבה שבי-מרכזה עמד יאיר צבן. מילבד דברי משל ואיש הליכוד, היו דבריו היחידים ששודרו. דיעות הסיעות האחרות לא הוזכרו אפילו ברמז. הצופה מוכרח היה לקבל את הר-רושם כי מילבד שתי סיעות-הענק, מק"י היא הגורם היחיד בשטח.

דיעות

האיש הרמאללה

„המימשל הצבאי אינו רוצה

בכוחות-שורם, אלא

בכוחות-כניעה...“

„אני מוסר את רשות-הדיבור לבשיר אל-ברגותי“ אמר המנהח, נתן ילין-מור, הקהל המופתע בקולנוע תכלת, שבא לי-המשך הדיון בבנייה הפלסטינית והעדית ז'ובה, פרץ במחאות-כשיום סוערות. כי לפני כמה ימים זוכה אל-ברגותי, מנהיג קומוניסטי מרמאללה, על-ידי בית-המיש-פט הצבאי מכל האשמות הביטחוניות ש-ייוחסו לו. האשמות אלה נבעו מן העוב-דה שאל-ברגותי העביר למנהיג קומוניסטי בעמאן דו"ח פוליטי על המצב בנדה הי-מערבית.

פנסציה בקולנוע. הקהל הסתכל בי-סקרנות בגבר השחום, נמוך-הקומה, שי-דמה לשארל בואייה בימי צעירותו, אר-לם לא רק מראה המנהיג הפלסטיני עניין את הנוכחים, אלא גם הבשורה שהייתה ב-פיו.

עצם הופעתו של מנהיג פלסטיני בכיי-נוס תל-אביבי היה בבחינת סנסציה. אימ-נם, עסקנים קשיחים מן הגדה הופיעו לא פעם בסמפוזיונים בתל-אביב וביורי-שלים, אך אל-ברגותי היה שונה מהם. כי הוא מנהיג פעיל של מיפלגה קיימת, הפועלת כיום בגדה בצורה בלתי-רשמית. (המשך בעמוד 24)

חותר להשמדת מדינת-ישראל. איך? על-ידי מניעת כל הסדר עימה, ויצירת מצב שיגרור את מדינות-ערב למלחמה בעל-כורחן.

„המתונים בישראל.“ כרוח החייה של „חזית הסיורב“, המתנגדת לכל הסדר, פועל ג'יבריל קודס-כל נגד יאסר עראפאת. הוא מאמין שעראפאת חותר לפשרה עם ישראל, באמצעות הקמתה של מדינה בי-גדה וברצועה.

בכך אין חידוש. החידוש בשיחתו עם עיתונאית ערבייה, העובדת למען עיתון מערבי (ווינגטון פוסט), הוא בפסיקה הי-באה:

„אנחנו התלטנו לערוך פעולות-התאב-דות כדי למנוע הסדר מדיני.“ אמר ג'יבי-ריל לג'וזלין סאב. „הן יבואו בלי ספק לכך שהמתונים בישראל יצטרפו יותר יור-תר לשורות הקיצוניים, ויתנו את ידם לפשיטות ישראליות בלבנת.“

בפשיטות ישראליות אלה תולח ג'יבי-ריל את תיקוותרו הגדולה, כי הן יחדשו, לדעתו, את מדינות-ערב למלחמה, בניגוד לרצונו.

מסתבר כי „חזית הסיורב“ הערבית סר-מכת על „חזית הסיורב“ הישראלית. ככל שתגובות ישראליות תהיינה קיצוניות יור-תר, כן ייטב לג'יבריל — כי באותה מידה תתקרב המלחמה הכללית, ויעלמו סיי-כויי ההסדר השנוא עליו.

ובלי הסדר, כך משוכנע, ג'יבריל, לא-תוכל ישראל להחזיק מעמד לאורך ימים.

ההסתדרות

מוקד - של מה?

אי תגנה את הממשלה

ותופיע בטלוויזיה

צוות הטלוויזיה ישב במקומו, משועמם.

שלושה ימים אחרי הסטיבל, כבר נשי-מעה מכל הצדדים ניסה זחילה הרבה יור-תר. „נצטרך לבדוק ולשקול“, אמרו נציגי ההסתדרות והמעסיקים כאחד.

יחסים מרחביים

היחסים על הכוונת

נגד מי מכוונת

פעולות הסירדאיון?

קובע ג'יבריל:

נגד היונים בישראל

נגד מי מכוונת פעולות האירגונים הי-פלסטיניים הקיצוניים?

השובה מפתיחה על כך נתן בשבוע שעבר האדם, שהוא מרוח החייה של הסי-למת הפועלות: אהמד ג'יבריל.

לדבריו, מכוונת הפועלות קודם-כל נגד היונים בישראל.

מתכונת קריית-שבענה. ג'יבריל

הוא איש-מיסטריון. אין הוא מרשה לצלם אותו. אפילו מוצאו המדויק אינו ידוע. ידוע רק כי הגבר בן ה-45 היה סרן בצבא היסורי, פרש ממנו ב-1958, הצטרף לאחר מכן לפתח, פרש והצטרף לחזית העממית לשיחור פלסטין של ג'ורג' חבש. אבל גם חבש ניראה לו מתון מדי, הוא פרש מאירגונו וייסד את „החזית העממית ל-שיחור פלסטין — המיפקדה הכללית.“

זהו אירגון קטן, הממלא תפקיד מיוחד בין אירגוני הסירדאיון. כי הוא הקיצוני ביותר, הוא מכריח את האירגונים האחרים ללכת בעיקבותיו. פעולת קריית-שמוי-נה, שבוצעה בסקודה ג'יבריל, קבעה את המתכונת גם לאירגונים אחרים, ממעלות עד טאבו.

ג'יבריל שולל כל הסדר עם ישראל, מתנגד למדינה פלסטינית בגדה וברצועה.